

היה קורא בספר על האסקופה –

He was reading a scroll while sitting on a threshold

OVERVIEW

The **אסור** of **הוצאה** and **הכנסה** מדאורייתא is only when one removes an object that was entirely in one **רשות** (הרבים) and transfers it to another **רשות** (היחיד). If however the article was only partially in one **רשות**, for instance; if one end of a pole was in a **רה"ר** and the other end was in the hand of a person in a **רה"י** – [this is referred to as **אוגדו בידו** – ‘it is bound in his hand’] – and he brought in the entire pole into the **רה"י**, he is **פטור** מן התורה, but **אסור** מדרבנן. We are in the case of **אוגדו בידו** which is **פטור** מן התורה, because you may do it when **אוגדו בידו** i.e. it is entirely in the other **רשות**, which is **התורה**.

If this case of **אוגדו בידו** took place when the **מכניס** (מוציא) was in a **כרמלית**, then there are two reasons why it is not **אסור** מדאורייתא; 1) because he is in a **כרמלית**, and 2) because it is **אוגדו בידו**. In order to forbid it, two **גזירות** would be required; a) the **גזירה** of **אוגדו בידו** and b) the **גזירה** of **אוגדו בידו** אטו **רה"י** **אוגדו בידו** **רה"ר**. This is referred to as being **אסור** **גזירה**.

If we maintain, however, that **אוגדו בידו** (בכרמלית) is **אסור**, then if it was in a **כרמלית** and the **מכניס** (מוציא) was in a **כרמלית**, then the person would be **אסור**, in the aforementioned case, to bring the pole from the **רה"ר** to the **כרמלית**. Our **תוספות** reconciles the ruling of **היה קורא בספר וכו'** (seemingly indicating that this leniency applies only to a **ספר**) with the ruling of **אין גוזרין** **גזירה** **לגזירה** **בכרמלית**.

asks: תוספות

ואם תאמר לרבה בפירקין¹ דלא גזר בכרמלית גזירה לגזירה –

And if you will say; According to רבא who maintains later in this פרק that by a כרמלית the חכמים were not גוזרין a גזירה לגזירה; גזירה לגזירה –

גבי לא יצא החייט במחטו (לקמן דף יא,ב) –

Regarding the סוגיא of; ‘a tailor may not go out with his needle’ -

מאי אריא ספר אפילו כל מילי נמי שרי באגדו בידו –

Why does the משנה mention ספר, which would indicate that the reason we

¹ See the **גמרא** **לקמן** **דף יא,ב** as to where **רבא** made this statement.

are allowing him to roll up the scroll, is out of respect for the כתבי קודש, where in truth **even** if it were not a ספר but **any object, it would also be permitted** to retrieve it, **in a case where it is partially in his hand**

דאפילו באין אגדו בידו לא אסור אלא מדרבנן –

for even if it were entirely not in his hand, the איסור would be only a דרבנן, since the אסוקפא is a כרמלית (as תוספות will shortly state), there can be no איסור דאורייתא, and since here it is אגדו בידו so even if he were in a רה"י there would be no איסור רה"י if he were to retrieve this object from the רה"י back to the רה"י², so what would be the reason to prohibit him from retrieving the object. It could only be because of a גזירה לגזירה, that is we are גוזר in this case of a רה"י אסור, and then we have to be גוזר again אגדו בידו אסור, which makes it a גזירה לגזירה and רבא maintains that by a גזירה לגזירה we are not גוזר a גזירה לגזירה –

ואי אפשר לאוקמי אלא באסוקפת כרמלית –

And it is impossible to interpret this משנה **only in** the case of an אסוקפת כרמלית, but not in any other manner –

כדמסיק אבבי בפרק בתרא דעירובין³ (דף צח,א ושם) –

as אבבי concludes in the last פרק of עירובין. The question is; why mention ספר?

answers: תוספות

ויש לומר דנקט ספר לאשמעינן אפילו ספר אם אין אגדו בידו אסור –

And one may say; that the reason that he mentions 'ספר', is not that we should infer from this, that if it were not a ספר it would be אסור to retrieve it, for this is not true (according to רבא), as we said before לגזירה לגזירה; rather the reason that he mentions 'ספר' **is to let us know that even a 'ספר'** which is כתבי קודש, **if it is not partially in his hand it is אסור** to roll it back up. The משנה mentions ספר specifically in order –

לאפוקי רבי שמעון דאמר התם –

To negate the opinion of רבי שמעון who said there in that משנה in מסכת עירובין –

כל דבר שהוא משום שבות אינו עומד בפני כתבי הקודש:

Any prohibition which is on account of a שבות, i.e. an מדרבנן איסור cannot stand in the face of כתבי קודש, and according to this view, even if it fell out of his

² See 'Overview'.

³ Otherwise if it is not discussing an אסוקפת כרמלית (but אסוקפת רה"י), the various parts of the משנה would be contradictory and it would necessitate that they follow the views of different תנאים.

hand completely into the רה"ר, it would be permissible to roll up the ספר, since it is only a שבות to carry from a רה"ר to a כרמלית. Our משנה disagrees with ר"ש and maintains that even a ספר from the כתבי קודש cannot be retrieved when there is a מדרבנן שבות.

SUMMARY

According to רבא who maintains that גזירה לגזירה אין גוזרין גזירה לגזירה, this דין of בכרמלית אין גוזרין גזירה לגזירה, will apply to all objects not only for a ספר, because since he is in a כרמלית ואוגדו בידו, we cannot be גוזר an איסור, since that would be a גזירה לגזירה. On the other hand, even a ספר מכתבי הקודש, is permitted to be retrieved, only when he is in a כרמלית ואוגדו בידו. If one of these conditions is lacking however, it would be אסור to retrieve it.

THINKING IT OVER

1. If we would maintain גזירה לגזירה, what דינים would change in our case of היה קורא על האסקופא וכו'?
2. Why is אוגדו בידו פטור מדאורייתא?
3. According to אביי (who argues with רבא and maintains that we are גוזר בכרמלית by a גזירה לגזירה), what is the rule by אסקופה for things other than a ספר (of כתב הקודש), may he retrieve them from the רה"ר?⁴

---

⁴ See שפ"א.